

Periòdic setmanal,
satíric, humorístich
y de..... broma.

SORTIRÁ ELS DISSAPTES

Correspondencia: Per-
pinyá, 25.

No's retornan els originals.
Un nombre 10 céntims.

ENTREMALIADURAS, per Rac

—¡Carám! NARRO, sembla que't proposas buscar las pessigollas á la gent.....

—Desengányat, es l'única manera de ferla riure.....

Oficina y Agencia General de Información

Administrativa, Industrial y Comercial

ALSINA

Confección de toda clase de recursos contra providencias y resoluciones administrativas y gubernativas.—Servicios y asuntos municipales.—Seguros.—Créditos y accidentes del trabajo.—Cobro de toda clase de créditos.—Comisiones y representaciones.—Exenciones del servicio militar.—Redenciones y devoluciones.—Gestión de asuntos judiciales.—Informes comerciales.

JOSÉ ALSINA BONET

Granollers

Abonos especiales para Corporaciones, Sociedades, industriales y particulares.—Consultas rápidas.   =   =   =   =   =   =

Relotjeria CLOT

***

MEDALLAS, CREUS, LLIBRES y ROSARIS

- **Primera Comunió** -

Medallas am cadena desde 2'50 pessetas

MEDALLAS, SOGUILLAS, MEDALLONS.

== **DIJES y PORTA RETRATOS** ==

d'or, plata, plaqué, metall blanch, chapat, y acer,

== **de 0'50 á 250 pessetas** ==

Petacas, Polveras, Necessers, Misteras,
y **MONEDERS PLATA**, de 5 á 50 pessetas.

Brassalets d'or, plata, plaqué y chapats

— — — — **de 2 á 100 pessetas**

Escullit assortiment de

Objectes pera regals

JOYAS D'OR Y PLATA

Preus baratíssims

Assortiment variat

GRAMOPHONS, DISCOS y AGULLAS

Representant de la casa ODEON

Se compra tota classe de joyas d'or y plata

Regalo-bitllet pera la rifa d'un magnífich **GRAMOPHON**

á tot el que compri en la **RELLOTJERIA CLOT**

Champagne Codorniu ≡≡≡

◆ VINOS ≡≡≡ JEREZ ◆

≡≡≡ LICORES ≡≡≡

EXTRANGEROS Y DEL PAIS

≡≡≡ VERMOUTH BAR

≡≡≡ Confitería y Repostería ≡≡≡

J. CUNILLERA é HIJO

≡≡≡ GRANOLLERS ≡≡≡

Glosari de Secà

De qualsevol cosa se'n diu un Glosari

En mon primer Glosari estampat en el nombre primer d'aquest periòdich, deya jo: «Am quatre paraules vull dirte caríssim llegidor, lo que'm proposo *fer y dir* en el «Glosari de secà». Vull glosar als homes y á las donas, á las cosas y als cassos: als homes per sós defectes morals ó qualitats mes ó menys artísticas, literarias ó científicas que tiagan; á las donas per lo mateix dels homes, afeginti als defectes morals, els físichs; á las cosas per son art, embelliment ó utilitat practica, y als cassos per lo que pugan tenir de trascendencia mes ó menys interessant dintre la vida practica. Tot aixó, sens anar'ho á cercar fora d'aquí, no; al dir homes, dones, cosas, y cassos, vull fer referencia solzament als homes, á las donas, á las cosas y als cassos d'aquesta vila.»

Donchs bé; el Glosador se troba en circumstancias talas que per la falta de temps no pot glosar á cap dels homes escau lliats per éll, y dels que'n té notas en cartera; á cap de las donas que s'ho mereixen, per que ab aixó del *bello sexo* s'ha d'anar am *peus de plom*; á cap cosa d'art, embelliment ó utilitat practica, per que encar que siguin tant pocas las cosas d'art y embelliment que poden glosarse á n'aquesta vila, y moltas las d'utilitat practica que mereixen tal honor, per que el Glosador faltantli temps no sap per quina comensar, y als cassos, per la rahó senzilla de que á la monotonía ensopit de la vida d'aquest poble, no li ha trencat son curs incipient que sigui *digne* de ser glosat.

Ja veús caríssim llegidor com avuy te trobas sense Glosari; ja sé que per aixó no has de plorar ni t'estiraras de cabells, mes conformat y resignat que jo't prometo me'n he de passar sovint, car m'he compromés a ferio sempre, y per aixó el Glosador de tindre paraula.

¡¡Mes, que dich!! ¿Que't trobarias sense Glosari? ¡¡Dal are veig que sense pensar he omplert las quartillas de

giament, y tan si t'agrada com no, valgui per un Glosari; que hi fá que no *digui res*, ¿per ventura, caríssim llegidor, *diuhen algo* els anteriors á n'aquest?...

Xena

La Festa del Homenatge

Gaya festa galana fou la que's celebrá el diumenge prop passat en el «Casino de Granollers».

A las nou y mitja es doná principi á la vetllada-homenatge, quina anaba dedicada, única y exclusivament, al mestre dels mestres en Gay Saber, En Angel Guimerá, pera honorarlo en fidel tribut de gratitut y llohansa per llur obra meritorial,

A Granollers hem dit moltes vegadas que sols hi viuhen homes xorchs y rudimentaris incapassos de fer res en pró del bon nom de nostre Vila; pró, am tot y aixó; conta—car que am poch—amb elements valiosos y progressius. Gracias á n'aquestos, pogué portarse á cap la festa que m'ocupa y que tant diu en bé de casa nostra.

Després d'algunes gestions y estant plenament d'acort dits elements patriótics aymants de fer cultura, concebiren la festa tal com la vaig á ressenyar:

Comensá tan selecta funció am la representació del riquíssim drama en 3 actes, esboç de fruyt brollat del cervell del gran poeta homenatjat: «Terra Baixa», posat en escena per la Companyia Catalana del Teatre Romea de Barcelona, aix la direcció del senyor Torelló y de quin en feu una verdadera creació la Sra. Daroqui en son arriscat paper de *Marta*,—car tinch de confessar que jamay havia vist «Terra Baixa» amb una *Marta* tan ben interpretada com la qu'ens presentá am tota propietat de carácter la Sra. Daroqui—no desmereixentla en rés el Sr. Nolla, en son feréstech paper de *Manelich*, y sostenint la tessitura del personatge de *Sebastiá*, am la pulcra seguretat y finesa que'l caracterisa, el Sr. Torelló. El *resto* de la Companyia estigué, com sempre, á l'altura á qué ens té acostumat.

Car que'l públich del Cassino sigui un tant *fret*, no deixà d'aplaudir calurosament ais actors y actrius en recompensa ben mereescuda.

En l'*inter-mitj* del segon á tercer acte de «Terra Baixa» l'orquestra «La Catalana», ens recreá'ls oídos am l'execució de l'inspirada sardana d'en Morera «La Santa Espina», quina fou escoltada am molta atenció per part del auditori y tocada am molt sentiment pels musicchs concertants, al ensemps que las demés composicions que fruïrem, siguent en totas molt aplaudits.

*
* *

Després de la *mitja-hora* com vulgarment se diu, es presentá lo que'n podriam dir *Visió musical* ó sigui el quadro «Gloria a Guimerá!».

Finits els acorts d'un del motius de la sardana «La Santa Espina», s'alsá'l teló y aparegué enfront la vista dels espectadors el susdit quadro alegòrich, plé de illum, d'encant y poesia, de propia originalitat y predisposició d'en Esteve Garrell.

L'escenari ofería un aspecte embaumador: el centro, dreta, l'ocupava un magnífich quadro, retrat d'en Guimerá, á son redós flors y guirnaldas, liinda prosceni; dreta, l'escut de Granollers, esquerra, escut símbol de la poesia, els dos artísticament arranats en forma de palma victoriosa; al fondo un teixit de flors escullidas, en quin opulent ramell es destacaba l'inscripció «¡Gloria á Guimerá!» y tot, tot ell en conjunt ofería un poétich y sorprendent efecte estétich, contrastant am l'esbelta figura de la Sra. Daroqui, vestida de Poesía, quina am veu clara, acentuació remarcada y elegant declamació, llegí una ben cisellada poesia idílica original del conegut poeta en Esteve Garrell, armonisada amb els pianíssims acorts del armonium y part de corda y fusta de la orquestra quina arrencaba de llurs instruments melodiosas notas fondas de la música popular vallesana.

Pera mostra d'aquesta inspirada composició aquí van algunas ratllas quines eren llegides mentres queya sobre'l retrat del Home per qui es feya la festa una verdadera pluja de rosellas y ginesta:

Y perque res hi falti en esta festa
d'amor y gratitut, qu'ab fe sentida,

modesta, com viola en boscuria,
 t'ofereix are, ab els seus fills qu'estima
 l'altiva capital de ma comarca
 que tants recorts gloriosos atresora,
 que tant de bé de Deu guarda en llurs temples,
 que tot l'any llurs vessants treuhen florida,
 qu'es tros d'un cel d'amor y benhauransa...
 et porto flors del camp, bonicas totes,
 te'n porto, já fé de Deu! tot'una garba:
 violas, romanins, y farigolas,
 espigol, roserars, y mareselvas
 per ornar el teu front; front de Poeta;
 y allá, al Parnás, las Musas que t'inspiran,
 qu'avuy igual qu'ahir tant t'acaronan,
 te'n teixiran, á pler, bellas garlandas
 per coronar cada una de tas obras;
 y et porto una faldada de ginesta,
 que mesclant el seu or de cabell d'angel
 ab els tons carmesins que fan las fullas
 d'questa altra faldada de rosellas,
 vermellas com la sang de la gent nostra,
 hi miris la bandera catalana
 que tant ets enaltit, y tanta gloria
 mundial li has conquistat, ab las estrofas
 valentas, qu'han brollat á doll, hermosas
 de ton cervell potent; ¡cervell de geni!

Salve, ¡oh Guimerá! Si Barcelona
 va darte flors de son mantell de Reynes,
 que'l forma las montanyas que l'envoltan,
 accepta aquet present, d'humil Pagesa,
 que podrá valer poch, més, son purísimas;
 ¡son flors del meu jardí! Son ¡flors boscanas!

Al finalisar la Sra. Daroqui, fou molt aplaudida y d'al-
 gun palco sortí l'aclamació: ¡l'autor! prova evident que la
 composició agradá de veras. Després d'una petita pausa y
 d'un ben imitat toh de crida reyal, aparegué en escena per
 la dreta del escenari, la Sra. Faura, ricament vestida am lu-
 ra de trajo de Granularia, y llegí una preciosíssima poesia del
 mayor Garrell y de quina dono á conéixer el següent
 text:

Jo, no hi podía faltar al Homenatge

que avuy fa Catalunya al gran Poeta!
 No, no hi podia faltar la Granolaria,
 l'empori del Comers en la velluria,
 del qui'n restan avuy mercats y firas
 com d'iguals no se'n fan á Catalunya;
 el graner dels romans, la qui conserva
 las ciclópeas cortinas que bastiren
 els Cénars victoriosos de la Roma
 triunfadora del mon, deixant el rastre
 de sa civilitat y sa grandesa;
 la qu'es bras y carrer de Barcelona;
 la qui te pergamins y privilegis
 y escuts que la fan gran gran, leal y digne;
 la de la industria floreixent, qu'exporta
 á n'el mercat mundial per sa factura;
 la qui te en son passat fills tant il·lustres
 que li han dat gloria y nom, y ab fe venera;
 la del cel blau, puríssim, qu'enmiralla,
 y un sol potent, rialler que fecondisa
 las plantas y las flors, que'm fan la Reyna
 d'aquet Vallés florit, que res hi manca.....
 no, no hi podia faltar al Homenatge
 que'os fan á tot arreu de Catalunya
 els seus bons fills que'l vostre Géni admiran.

En vá es dir que la Sra. Faura, no desmeresqué en res á la Sra. Daroqui, al ensemps que la preciosa poesia heróica que am tan bon gust y acentuació llegí, va guentli molts aplausos y siguent de nou aclamat l'autor. En Garrell es inspirat: es un poeta d'ample vol; la poesia d'en Garrell es original y de metre difícil; llur ritme té deix de recordança.

Aprés, com digué Granularia, seguiren alguns de llurs fills quins foren els senyors Boix, Mer, Canellas, Turu y Torrelló, quins llegiren inspirats treballs alusius al acte y foren molt aplaudits.

Ja com á més vell, ja com á comanda que li devia estar confiada, en Garrell finalisá'l quadro, fent el resúm poétich am la següent poesia:

Sentat en la gran plassa—que honora á Barcelona,
 hi há un palau riquíssim,—que l'aire l'acarona,
 y el sol rialler y espléndit—s'el mira fit á fit;
 las flámulas onejan—al vent de marinada;
 perfums las flors li envían—desde la socialada,
 pérfums que al cel s'enlairan—perdentse en l'infinít.

Matí d'un jorn claríssim—endiumenjat ab joya,
rialler, festiu y alegre—com ho pot ser la noya
que estima y que l'estiman—que desconeix afanys;
un nom brolla dels llavis—de tots quants van y venen;
quants passen sols es miran,—somriuhen y's comprenen,
y sembla vullgan dirse:—tal dia farà anys.

Una gentada inmensa—del tot abigarrada;
la brusa y la levita—s'han dat forta abrassada;
penons que van y venen—que's van contant á cents;
no hi han rangos ni classes;—tots fan una filera,
cad'hú's posa al seu puesto—entorn de la senyera,
¡que prou que la coneixen—la dels seus pensaments!

Tothom que s'arreglera,—tothom es fill del poble,
no hi han altres divisas—que la de dú un cor noble;
no hi há ningú que mani—tothom allí es igual;
y ab tot, tots obeheixen,—veureu que ja s'apilan,
escoltan, y comprenen—y's mouhen, ja desfílen.....
el só d'una corneta—els ha dat la senyal.

Com riu quiet, claríssim—que fa el seu curs y corra,
camina, ó be s'atura—si el seu llit es de sorra,
ó trova algun obstacle,—ó salta algun cairrell,
aixís va la gentada—passant per l'ampla vía
que'l nom de Catalunya—ostenta com á guia,
y eix nom ¡com joguineixa—de tots en el cervell!

Arriba ja á la plassa—que honora á Barcelona,
aquella gran gentada—que's mou, com se mou l'ona
en una mar tranquila,—rebut el bés del Sol;
y al veure aquell riquíssim—palau, que s'ha fet temple,
's descobreix, s'atura—y extassiat contempla
qu'un poble aclama á un home—y que ab deliri el vol.

¿Y, qui es aquest home—que tot un poble aclama?
¿quí és que així'l fa moure?—¿quí és qu'ha encés la flama
al cor dels que'l veneran—com si fos Sobirá?
Es molt senzill: un home,—que ab cants d'amor, d'agris
accents d'ira, y de joya—ha dut á flor de llavis
dels homes de la terra—son nom: es ¡Guimerá!

En Garrell, al acabar llur poesia qu'ens llegí am veu
potent y sentida y amb accent grave y amorós, fou verda-
derament ovacionat am crits d'aclamació y picaments de
mans.

Després d'un curt intermedi amenisat per un vals que tocà l'orquestra, y com á fi de festa, ens representaren la comedia en un acte «La Baldirona», d'en Guimerá, quina obra está plena de xistos de bon género y quina ens feu esclafir la rialla continuament am sa refinada ironia. Com sempre, estigueren acertadas totas las parts de la Compañía, deixant més que satisfet al poble allí congregat.

En resúm, va ésser una festa com pocas s'en fan en aquesta terra y que molt diu en bé de nostra estimada Vila y de l'amich en Esteve Garrell, qui fou la clau de l'encant y poesia qu'envolcallá la festa. Tot lo d'en Garrell n'envolcalla d'encant y poesia....

El Pare-Pedás de la Redacció.

Planys aristocràtics

O PEUS DE DAMA EN REMULL

Nosaltres no som ateos, catòlics ni terroristas; pró de vegadas ens sentim socialistas, sobretot, quan se tracta de ofèndrer ó criticar á nostres germans els del trajo blau. Y per aixó ens indignem quan sentim qu'algún *tipo* aristócrata desbarra en contra dels proletaris.

No podem sofrí l'odi de races ni molt menys la distinció de classes, com tampoch som aymants de la lluyta entre'l capital y el trevall, y, encar que la propietat sigui un robo, volem ser *amos* de lo nostre, al ensemps que volem qu'entre tots y per tots els humans regni la fraternitat y unió.

«L'unió fá la forsa» y si no que ho digui el llibre de caixa del «Casino de Granollers», quina societat d'ensá que son digne President há intentat y lograt en part, fer unir l'americana boston am la de *retirate por Dios, Pepito*, ha guanyat un cent per cent y s'ha esvahit el baf de mort que temps feya romanía en aquella casa.

Pró es alló, Deu tanca un camí y obra una carretera; jamay el bé d'un poble pot acomodarse al gust d'un ciutadá; y are, am motiu d'invadir de nou nostre vila l'aristocracia estiuencia ha succehit un cás análech:

Com he dit anteriorment, el Casino *dels senyors* ha pasat á ser Casino de.... tothom—qui pagui mensualitat—y amb ocasió de celebrars'hi balls d'*atiqueta* y d'assistirhi els colonienchs quins han vist confós el ball de *goma* amb el de

societat y après de quin desengany y consegüent *flato impre-
vist* causat per la desilusió tinguda, va haverhi una encopeta-
da senyoreta que gosa de bona salut no sé de quan y quina
no vull discutir si té'ls ulls de mussol, el nás de lloro ó la bo-
ca drach, que, planyentse d'aquella confusió de classes va
dir en veu alta tertuliejant am sas vehinas de palco, quinas
eran castellanas:

—«¡Jesús! Que xasco! Esto no parece el *Caxino* de an-
tes».

Dispensim la senyoreta, car no l'he vist á ballar; pró'm
sembla que si ho *xafa* tant bé com aixó de las *xxx* parlant en
castellá, els seus dansants deuen donar molta ganancia als
callistas y llimpia botas.

Juanito.

Impossibles

May ningú ha traginat mobles
de Sans cap á Granollers
ni del Putxet á Setcasas,
amb el carro... del Progrés;
ni cap sabater coneixen
que pagant ó bé de franch
se dediqui á fer sabatas
pera calsar... peus de banch;
com tampoch á aquesta terra
hi trobarán cap guanter
que s'entretengui fent feyna
pr'enguantar... mans de paper.
Y no busquin pas *guerreros*
enlloch, ni á Prat-ple-de-fullas
que un poble puguin destruir
am canons... de posá agullas,
qu'es tan difícil trobarlo
com per mí hauria sigut
escriure aixó, si sols una
ploma... d'aygua hagués tingut.

R. Aregall.

Seeció de Passatemps

Embut numérich

- 65 -Nota musical
 45 -Vegetal
 18 -Nota musical
 83 -En las eartas
 37 -Nota musical
 459 -Riu catalá
 4653 -Número
 67568 -C. de Granollers
 684568 -Trampa
 4868337 -Nom d'home
 48668338 -Poble catalá.
 12345678 -C. de Barcelona

Miquel Bultó (a) Caló.

Logogrif numérich

- 1234567890 -Elegancia
 808954570 -Establiment
 80530608 -Ball
 1237890 -Ofici de dona
 528790 -
 52308 -En els cotxes
 6290 -En la música
 608 -Tots ne tenim
 10 -Part
 8 -Consonant

N. C.

(a) *Un aymant dels deu mil.*

Anunci numérich

Las germanas 1234567890, 305105790 y 30570 12557, participa a vosté que han trasladat son taller de modas al carrer de 6086, número 676.

Fidel Socias

Aeróstieh geográfieh

- ..E..
 .....L...
 ...N.....
 ...A...
 ...R..
 ..R..
 ...O..

Substituir els punts per lletres de manera qu'es llegeixi el nom de varis carrers de Granollers.

Joseph Carbonell (a) Saloni.

ROMBO

Substituir els punts per lletres de manera que llegint horizontalment digui: primera ratlla, consonant; 2.ª número; 3.ª nom d'home; 4.ª número; 5.ª consonant.

Sang-y-Foch

CONVERSA

—Ramon, qu'has vist á n' en Nicolau, al Cine?

—Sí; estabí al costat d'una noya.

—¿Quina aquella aprenenta de modista?

—No, am la que hem anomenat entre'ls dos.

Un que llegeix El Narro.

Concursos de EL NARRO

CONCURS N.º 2

¿Quin es el jove de Granollers

capas de fer més felís á una

dona en matrimoni...?

Considerant que pera fer felís á una dona en matrimoni s'han de tindre quant menys las qualitats que constan en el següent cupó, y creyent convenient que á cada qualitat ha d'anar hi un nóm diferent inscrit—puig fóra gran coincidencia que un jove á judici de las sufragistas reunís las quatre juntes, —fem avinent que cada cupó pot portar tants noms diferents com cualitats hi han marcades. Naturalment, que si s'ens en presenta algún omplertas totas ab un mateix nóm; també será válit.

Concursos de EL NARRO-Concurs n.º 2

¿Quin es el jove de Granollers capas de fer més felís á una dona en matrimoni...?

¿Quin es el jove més actiu y trevallador?

En. ....

¿Quin es el jove més ben plantat y simpátich?

En. ....

¿Quin es el jove de més coneixaments y instrucció?

En. ....

¿Quin es el jove més amable y carinyós?

En. ....

Condicions d'aquet Concurs:

Primera: Després d'haver omplert l'anterior cupó, fiquís dintre d'un sobre franqueijat amb un sello de 10 céntims

y dirigirlo á la Direcció d'aquest periódich ó á l'impremta del mateix. També poden presentarse personalment, puig d'aquesta manera estalviarém diners, concursants y nosaltres.

Segona: Es condició indispensable qu'els noms han d'esser de joves majors de quinse anys y que no passin dels trenta.

Tercera: Oportunament anunciarém la fetxa en que quedará tancat aquest **concurs**, com també la en que publicarem el resultat, y

Quarta: L'escrutini se farà escrupulosament, fent avinent que sortiran **cinch joves** del resultat del mateix, ó si an: **un** que será **el que més sufragis hagi obtingut de las quatre qualitats plegades**, y **quatre** més, per rigurós ordre que serán **els que tinguin també més sufragis en cada una de ditas qualitats**.

Aquet **concurs** va dedicat al *bello sexo* pera que aquest fassi resaltar las qualitats del altre sexe que si no es *bello* no per aixó son menys estimables las que l'adornan, tota vegade que son las que més aprecia una dona, perque ab éllas trova d'intra el matrimoni font de riquesa, amor, benestar, goig, joia, respecta, comoditats y bons aliments.

¡Animeuse hermosas noyas de Granollers! Feu lo qu'ells han fet per vosaltres: Compreu forsas **Narros** y umpliu cupons, que d'aquesta feta podrém assegurar qu'en sortiran molts matrimonis basats en l'amor, el carinyo y el respecte mútuo, lo que per molts anyr os desitjém tots nosaltres..... Amén.

LLISTA dels cupons rebuts, fins avuy, del Concurs

n.º 2, á nom dels joves:

¿Quin es el jove més actiu y treballador?

Ramón Roig, 3; Andrés Margarit, 2; José Just, 7 Nicolau Clotet, 4; Luis Busquets, 1; Ernesto Villá, 3; Jaime Estrada, 1; N. Civit, 6; José Tarradas, 2; Juan Marimón, 5; Joan Giralt, 1; Martín Prat, 1; Feliu Corderas, 3; Antoni Jané, 1; Agustín Jané, 1; Tomás Pedral, 1; José Ventseny, 4; Ricardo Albreda, 1; Eudaldo Massana, 1; Lluís Busquets, 1; Vicente Moratós, 5; Esteba Oliveras, 1; Inocencio Palaus, 2; Pepito Massanas, 6; Juan Gordi, 3; Juan Jorba, 17; Juan Aymérich, 1

Miguel Vilageliu, 25; Tomás Segoñas, 1; Josep Nurtra, 1; Jesus Sahugo, 1; José Serra, 1; Miguel Grivé, 1; Pepet Bruguera, 1; Miguel Grivé, 1; Benito Ferrés, 1; Juan Jorba, 17.

¿Quin es el jove més ben plantat y simpàtic?

Joseph Juvany; 6; Manel Puntas, 1; Joseph Montanyá, 7; Paco Bellavista, 2; Ernesto Villá, 1; Luis Busquets, 7; Jaume Uyá, 6; Ramon Roig, 1; José Just, 1; Andrés Margarit, 2; Jose M.ª Paitubí, 1; Jaime Lloreda, 1; Manel Bruguera, 3; Antonio Jané, 1; Agustín Jané, 1; Francisco Aracil, 2; Ramón Porta, 1; Ricardo Albreda, 1; José Bartomeu, 2; Nicolás Clotet, 2; Vicentet Morató, 1; Esteba Oliveras, 1; Manuel Balars, 1; José Benyayá, 1; Ventura Garrell, 1; Domingo Arenas, 1; Benito Ferrés, 1; Juan Jorba, 6; Juan Aymérich, 1; Jaume Tintó, 25; Jesus Sahugo, 1; Alberto Viure, 1; Isidro Fatjó, 1; Pere Huguet, 1; Niguel Grivé, 1; Juan Jorba, 17.

¿Quin es el jove de més coneixements y instrucció?

José Just, 1; Ramon Roig, 1; Andrés Margarit, 2; Juan Garrell, 4; Luis Busquets, 1; Ernesto Villá, 1; José Coma, 9; Jaime Estrada, 1; Francesh Bassas, 3; Felipe Vallets, 1; Albert Xiol, 1; Antonio Jané, 2; Agustín Jané, 1; Juan Puch, 1; Ricardo Albreda, 1; José Bartomeu, 2; Eudaldó Massana, 2; Vicentet Morató, 1; Esteba Oliveras, 1; Juan Sabes, 2; José Benyayá, 1; Antonio Brugués, 1; Alberto Xiol, 1; Juan Jorba, 6; Benito Ferrés, 1; Juan Aymerich, 1; Enrich Trias, 25; Jesus Sahugo, 1; Ramon Batllé, 1; Antaní Riera, 1; Enrique Trias, 9; Salvador Riera, 3; Mariano Boix, 2; Antonio Riera, 1; Juan Jorba, 17.

¿Quin es el jove més amable y carinyós?

Nicolau Clotet, 5; Andrés Margarit, 2; José Bartomeu, 2; Ramón Roig, 1; Valentí Turu, 2; José Just, 3; Frederich Maspons, 6; Joan Jorba, 8; Joan Condom, 1; joaquim Montaner, 5; Jascinto Torrents, 1; José Terrades, 27; José Vila, 1; Eudaldo Massana, 2; Antonio Jané, 1; Agustín Jané, 1; Jaime Estrada, 2; Ricardo Albreda, 1; José Mofa, 1; José Berto-
meu, 2; Vicente Murató, 1; Esteba Oliveras, 1; Juan Munnells, 1; José Benyayá, 1; Jaime Uyá, 2; Juan Gordi, 1; Juan Aymerich, 1; Benito Ferrés, 1; Ramon Palaus, 4; Jesus Sahugo, 1; Salvador Riera, 8; Mariano Boix, 3; José Serra, 1; Enrique Trias, 9; Pepet Bruguera, 1; Miguel Grivé, 1; Juan Jorba, 27.

Armas finas de Caza y Defensa
 de **RAFAEL PRADES**

Efectos de arte de Toledo-Venta oficial de explosivos
 Taller de reparaciones de toda clase de armas

Plaza de la Corona, n.º 10.-GRANOLLERS.

Imprempta Garrell P. Bestiar, 51
 Granollers
 Especialitat en
 Treballs
 — Comercials —

Fábrica-Jabones

— DE —

Hijos de

E. Barangé

Sucursales-Fábricas
en BARCELONA
y GERONA

- Granollers -

ANIS FAUST

DESTILACION
ESPECIAL
GRANOLLERS

ANISA
DOS
LICO
RES
VINOS

PARIS
1876
MADRID
1877
BARCE
LONA
1888

MICHEL BLANXART

The advertisement features a central illustration of a man in a dark suit holding a bottle of Anís Faust. To his left is a globe on a stand. The background is dark and textured. The text is arranged in a grid-like fashion around the central image.

GRIDA

Ay! *moiselles* de ma terra—penseu am mí
ompliu forçes cupons ninas—omplíune mils
doneume ilusions hermosas—de Primavera
que ja somriu.

Poncellas d'aquesta Vila—de cor gentil
poséu ben bé'ls apellidos—clars y senzills
no os descuidéu una lletra—perque á vegadas
porta neguits.

Per els redactors d'EL NARRO—y sos amichs
que no podan anch que pensin—saber llegir
los cupons qu'han las doncellas—d'aqueixa terra
am ploma escrit.

No'm poséu pas ni al més sabi—ni al més lluhit
y al carinyós oh! ratetas—igual vos dich
perque jo sols faig caricias—á una gateta
qu'és diu «Mixí»!

Damisselles de la vila—bells *xantillys*
al puesto del que trevalla—poséume á mí
perque del dematí al vespre—sobre d'un catre
m'estich dörmint.

¿Que no és feyna carregosa—blancas *mimis*?
No la fariau vosaltres—un mes seguit
¡tínder que clóurer la vista—y hasta la boca
y plegá'ls vestits!

PEPE PÉREZ.

Per la copia,

Montay-Muley.

 Encargos Rápidos para Barcelona
y vice-versa
Casa Garrell
Granollers

Combinación con todos los recaderos de Catalunya

Imp. Garrell.—Granollers.